

Zambia:

Csendesnap

A gyermekek szünetének kezdetét későbbre tolták. Az autó még mindig nincs kész, pedig az a csendeshét megszervezéséhez, lebonyolításához feltétlenül szükséges lenne. Tehát idén nem tudjuk megrendezni a csendeshetet. (Amint a bevezetőben olvashatták, az autó javítása időközben elkészült. A csendeshét megrendezéséről Krisztina később dönt.)

Isten előtt elcsendesedve azt láttam meg, hogy a csendeshetet részekre bontva, csendesnapok formájában tartom meg. Az elsőre júliusban került sor.

Amikor a Csiszimba-vízeséshez mentünk, mindenki időben megérkezett. Vagyis, ha akarják, időben ide tudnak érní. Ezért most tanítom őket a pontosságra is. Tudom, hogy nem könnyű nekik, mert ahol nincs telepről működő rádió, vagy mobiltelefon, ott a nap állása segít az idő megállapításában. Megmondtam nekik, hogy 15 perc várakozási idő után bezárom a kaput (ezt meg is tettem). Fontos volt ugyanis hallani az ige hirdetését az utána következő feladatok miatt.

A csendesnap témája a samáriai asszony története volt. Három fontos dolgot szerettem volna a szívükre helyezni: **1. A bűn meglátása és megvallása; 2. A személyes találkozás Jézussal; 3. A Megváltóval történt találkozás következményei.**

Ennek az asszonynak a szíve „szomjas” volt, keresett. Mindig azt remélte, talán a következő férjben megtalálja azt, amit, akit keres. De a szíve üres maradt. Kiábrándult, feladta. A hatodik férfivel már csak együtt élt – **bűnben, paráznaságban.**

Amikor Jézus az asszony bűnéről beszél, az asszony **elfogadja, felvállalja, „bevallja”** azt. Nem védi magát, nem kicsinyíti a bűnt: *Ugyan már, nem probléma, mindenki ezt csinálja.* Isten világosságában, Jézus Krisztus jelenlétében bűn lesz a bűn – nem csupán hiba, hibás lépés, tévedés.

Jézus fáradt és szomjas volt az úttól, a gyaloglástól. Az asszonynak a szíve volt szomjas. Jellemző Jézus Krisztus szerető, életközeli lelkigondozására, hogy a kút mellett, a vízről indul a beszélgetés. Az **ivóvíz** után eljutnak az **élő vízhez**, vagyis az **örök élethez**, amelyet Isten ad. Kiderül, hogy a kinek a szíve teljesen megtelik az Úrral, az élő vízzel, az „túlfolyik”, abból **„túlarad”** az élő víz, és másoknak is **áldásul** lesz.

A Jézus Krisztussal folytatott lelki beszélgetés során az asszony lépésről lépésre jut előrébb. Először csak egy nagy embert lát Jézusban, talán még Jákób patriárkánál is nagyobbat. Aztán azt is meglátja, hogy Próféta. Végül pedig eljut Krisztushoz, a Messiáshoz.

Mivel az utóbbi időben a mungwi tini-csoport tagjai közül többen is elfogadták Jézus Krisztust Megváltójuknak, hangsúlyoztam, hogy más a **tudás Jézusról**, és más **igazán megismerni Őt.**

Ismerete ennek az asszonynak is volt Jézus Krisztusról, annak ellenére, hogy bűnben élt: *„Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekiünk mindent”* (Jn 4,25).

Ismeretet lehet könyvekből, templomba járásból is szerezni, de Jézust igazán megismerni csak a **vele való személyes találkozás** után lehet. Csak az ismeri az Ő szavát, aki mély, szoros kapcsolatban él vele, és az tudja igazán megismerni Őt, aki engedelmeskedik neki.

Ha valaki új életet nyert Jézus által, annak az élete megváltozik, és elkezdődik egy teljesen új. Ez a samáriai asszony korábban **bűnben élt**, és valószínűleg a többiek megvetették az életmódja miatt. Azt nagyon jól tudják az itteniek is, hogy a vízmerítés, vízfordás ideje vagy reggel, vagy késő délután van. Az asszony délben megy vízért, mert bizonyára nem akart találkozni senkivel. Most visszafut a városba, **bizonyoságot tesz és hívogatja a többieket**. Mert ha valaki valóban találkozik Jézus Krisztussal, annak az élete teljesen új fordulatot vesz.

Az igehirdetés után feladatot kaptak. Öt kérdést állítottam össze, amelyekre csendben, magukban, a füzetükbe írva kellett válaszolniuk. Például: 1. Mi a különbség az ivóvíz és az élő víz között? Hogyan lehet megkapni, megszerezni az egyiket, és hogyan a másikat? 2. Mi a különbség az ismereti tudás és aközött, ha valaki igazán ismeri Jézust? 3. Kicsoda neked Jézus Krisztus: nagy ember, próféta, vagy Megváltó? 4. Ha azt írtad, hogy a Megváltód, hogyan változott meg az életed a vele való kapcsolat hatására? 5. Jézus az asszonnal testi témáról, az ivóvízről kezdi a beszélgetést, de aztán tovább lépnek a lelki témához, sőt a bűn kérdéséhez. Ha te találkoznál most Jézussal az úton, valószínű, hogy az élő úttal folytatnátok a beszélgetést, az egyetlen útról, amely a Mennybe vezet, vagyis amely Ő maga. Vagy ha a szántóföldön találkoznál vele, ahol most éppen az aratás ideje van, valószínű, hogy utána a lelki aratásról is beszélnétek: „Az arató jutalmat kap ... hogy együtt örüljön a vető és az arató” (Jn 4,36). Ha veled beszélne Jézus, hol kezdenétek, és végül milyen bűnödről kellene veled beszélnie?

Az egyéni munkát közös beszélgetés követte. Ezt Énók, a vasárnapi iskolai munkatársam vezette, de én is ott voltam, hogy hallgassam, figyeljem őket, főként azokat, akik Jézus Krisztust Megváltójuknak tartják. Hálás voltam, miközben hallgattam a válaszokat.

B., egy lány: – Jézusról tudni, ez a fejben van. Őt igazán ismerni, ez a szívben van, mert Ő itt él. – És mutatta a szívét.

G., egy fiú: – Én korábban mindig hazudtam. Mióta Jézust megismertem, nem teszem, mert tudom, hogy ez bűn és megzomorítom vele.

B.: – Korábban az idősebb családtagok pénzt adtak és elküldtek a piacra, hogy vegyek nekik alkoholt, cigarettát. Mióta Jézus Krisztus a Megváltóm, megmondom, hogy nem megyek, nem veszek. (Ez ebben a kultúrában nagy bátorság, mert itt egy fiatal nem mondhat nemet az idősebbnek.)

Ugyanőt kérdezte meg Énók:

– Hol van a mobiltelefonod?

– Nem hoztam, mert ez egy csendesnap, és a telefon zavarná a lelki témát.

G., egy lány: – Az iskolában a barátnőimmal beszélgettünk valakiről, én meg visszamondtam. Kiközösítették. Örültem, amikor visszavettek maguk közé. Most viszont, hogy állandóan a fiúkról beszélnek, én jöttem el tőlük, és távolságot tartok tőlük.

Délután még két rövid lelki tanítás volt az újjászületésről és a bűn meg a bűnök közötti különbségről. A rajzolt képek sokat segítettek, mert azokkal gyorsan megértették a mondanivalót. Sajnos a csendeshét elmaradása miatt a lelki program egy kicsit sűrűbb, de azért volt szabad idő és játék is.

Utána a samáriai asszony és az élő víz képével dekorált kis irattartót, emlékeztető ajándékot készítettünk, amelyet hazavihettek. Abba lehet tenni emlékeztető cédulákat a fontos feladatokkal kapcsolatban, de főként kis hálaadó cédulák tárolására használhatják.

Az egész nap folyamán nagyon jó lelki légkör volt. Csupán L., a legidősebb, 17 éves fiú volt szomorú, hallgatag, és a szabad időben is egyedül félrehúzódott. Bizonyosan belement a bűnbe, de legalább jó volt látni, hogy Isten Lelke szomorítja.

Hálás a szívem, ahogy látom az Úr munkáját ezekben a gyermekszívekben. Ahogy Isten kegyelmes, formáló kezében változik az életük. Ámulatra méltó az áldozatkészségük: készek megtenni, sokszor akár gyalog is, a nagy távolságot Mungwiig. Sokszor meglepődöm, amikor látom, hogy ezek a nagyobb tini fiúk és lányok még tudnak lelkesedni, tudnak örülni akár kicsi dolgoknak is. Legyen áldott mindenért az Isten!

Kirándulásunk a Csiszimba-vízeséshez nagyon jól sikerült. Vidámak, felszabadultak voltak, örültek. Az Úr kegyelmesen megőrzött bennünket mindenféle balesettől. Amint ott, az egyik vízesés mellett, a köveken ültünk, néhány körülöttem ülő gyerekkel együtt magasztalhattuk Istent énekekkel is hatalmáért, fenségéért, ajándékozó szeretetéért. A nálunk is ismert evangéliumi énekekkel: „Nagy Istenem, ha nézem a világot, melyet teremtett szent „legyen” szavad... Ha Jézust látom itt a földön járva, alázatos, türelmes szolgálóként, Látom, hogy áldást áraszt a világra, S keresztalálra adja életét. ... és a refrén: Szívem feléd ujjong örömele: Mily nagy vagy te, mi nagy vagy te!”

IMATÉMÁK:

HÁLA:

1. Isten munkálkodó szeretetéért. Most a mungwi gyerekek közül tért meg néhány a vasárnapi iskolai alkalmak során valamikor, ami a csendesnapon nyilvánvalóvá vált.
2. A csendesnapért, annak áldásaiért.
3. Isten mindig megadja a munkatársakat, akik készek segíteni a főzésben.
4. Lelki munkatársamért, Énókéért.
5. A kirándulásért a Csiszimba-vízeséshez.
6. A Zarándok útja c. regény bema változatát először csak a magam lelki szolgálatára akartam használni, de aztán úgy döntöttem, hogy esetleg kis házi bibliakörök is használhatják. Elkészültem a laptopra való begépeléssel is, és már ki is nyomtattuk.
7. A meghosszabbított munkavállalási engedélyem megérkezett még az elutazásom előtt.

KÉRÉS:

1. A Jézus Krisztust Megváltóként elfogadó régebbiek maradjanak meg, az újak erősödjenek meg a hitben.
2. A csendesnap után Énóknak volt egy balesete. Az ujján a seb minél hamarabb begyógyuljon.
3. Az Impact-csoport látogatásáért.
4. Az augusztusi All-Afrika (össz-afrikai) misszionárius csendeshétéért, lelki áldásokért, találkozásokért, beszélgetésekért.
5. A csendeshét után szabadságra megyek. Testi megpihenésért, lelki áldásokért.
6. Amíg nem vagyok itt, a „bárányok” ne széledjenek el. A megbízott emberek hűséggel végezzék a feladatukat.

Szeretettel
köszöntöm
a Testvéreket:
dr. Keszti Krisztina

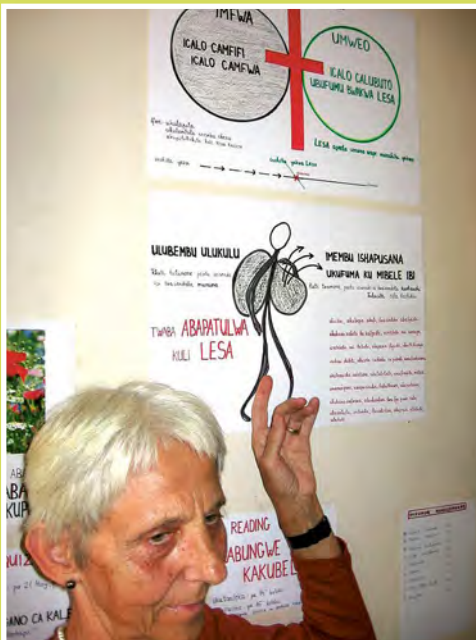
Dr. Keszi Krisztina – Zambia

Énók készíti a padokat a kerti bambuszból

Csendes nap, délelőtti program

Délutáni tanítás

Az összetört autó javítás előtt...

Kirtándulás a Csiszimba-vízeséshez

... és javítás után. Hála Istennek!